

CC Soft számlájának a kifizetése átcúsított 2008-ra. Ezt onnan tudom, hogy már megbízott vezérgazgatóságom idején Hatvani-Szabó János úr szólt nekem, hogy menjek át a városházára Hagyó úrhoz. Hatvanival Hagyó úr előszobájában találkoztunk. A Hagyóra várakozás közben utalt Hatvani arra, hogy hozott Hagyónak valamit a szentendrei munkából és szétnyitotta a fekete bőrtáskáját, amiben megmutatott egy vastag A/4-es talpas borítékot, melyet szétnyitott és megmutatta, hogy tele van papírpénzzel, és azt mondta, hogy ezt hozta Hagyónak. Hatvani-Szabó Jánost Hagyó titkárnője előttem behívta Hagyóhoz, majd kb. két perc múlva engem is behívtak Hagyóhoz. Engem Hagyó irodájában az oválshoz kettőjük közé ültettek. Amikor leültem akkor láttam, hogy Hatvani úr táskája sokkal vékonyabb, mint amikor bemett Hagyóhoz. Miután leültem Hagyó mondta nekem, hogy szépen halad a szendrei munka. Ezt követően megkérdezte tőlem, hogy mi újság van, de erre a kérdésére már nem vár választ hanem az asztaltól felállva éreztették velem, hogy menjek ki.

Nekem azt volt a gondolatom, hogy Hatvani azért hívott oda Hagyóhoz, hogy Hagyó az átadott pénz eredetét hozzám kösse. Azt nem tudom megmondani, hogy a CC Soft-tól hogyan került Hatvanihoz a pénz. Amikor a CC Soft vezetőjével tárgyaltam a hibák kijavításáról, akkor mondta nekem Egervári az Aquincum Szálloda halljában, hogy a munkák kijavítására nincs pénze, mert Hagyónak át kellett adnia 40-60 millió forintot.

A Hagyó Miklós részére nem csak a CC Soft Kft volt az egyetlen alvállalkozó, amelyik pénzt osztott vissza BKV-val megkötött szerződéséből. Az egyik ilyen cég a Synergon Nyrt. volt.

A Synergon Nyrt.-vel a BKV 2008. tavaszán vagy nyarán kötött szerződést. Az ún. központi közbeszerzésen (állami) nyert ez a cég a Microsoft szoftverek szállítására, így ezzel a céggel közvetlenül lehetett szerződést kötni. A Synergon szerződést én Hagyó utasítására kötöttem meg. Hagyó Miklós az egyik hétvégén kihívatott magához Gödöllőre, ahol a barátnője lakásán közölte velem, hogy évente 15 millió forintot kell neki átadjak. Erre kb. 2008. márciusában került sor.

Hagyónak ezt a kérését, melynek betartására Horváth Éva rendszeresen emlékeztetett, úgy tudtam teljesíteni, hogy amikor a központi közbeszerzésen nyertes Synergon Nyrt. vezetőjével megkötöttem a BKV szerződését, és Lazarovics úr felajánlotta, hogy a szerződés megkötéséért nekem szeretne átadni 15 millió forintot, akkor én azt mondtam, hogy ezt ne nekem adja át, hanem Hagyó Miklósnak. Lazarovics azt mondta, hogy neki úgymint kell adnia Hagyónak pénzt, ezért vállalta, hogy átadja az általam küldött pénzt is Hagyónak. Később Hagyó úr az egyik személyes találkozó alkalmával utalt arra, hogy Lazarovicstól megkapta a 15 millió forintot.

A következő évben, 2009-ben Hagyó Miklós és Horváth Éva továbbra is utasított arra, hogy a 15 millió forintot adjam át Hagyónak. Ezt a pénzt szintén a Synergon vezetőjétől Lazarovics úrtól kértem el. Lazarovics Márk éreztette velem, hogy nem akarja bevinni Hagyónak a pénzt, abban maradtunk, hogy elhozza a pénzt autóval a városházára. Előtte egy kávézóban találkoztunk, ahol megmutatta nekem, hogy a 15 millió forintot egy Nokia telefon dobozába tette bele, ami egy fehér színű, felírat nélküli reklámtáskába rakott bele. Lazarovics elhozta a pénzt a városházára, ott a parkolóban átadta nekem a pénzt, amit én felvittem Horváth Éva szobájába. Horváth Éva mondta nekem, hogy szól Hagyó Miklósnak. Hagyó nem jött be Horváth Éva szobájába, hanem szólt nekem, hogy menjek át Lelovics Ottó szobájába. Lelovicsot kizavarta a szobából. Amikor Hagyóval kettesben maradtunk, akkor Hagyó Miklós részére átadtam a reklámszatyrot, benne a 15 millió forintot és mondtam Hagyónak, hogy én erre az évre elhoztam a 15 millió forintot amit kért. Hagyó Miklós a táskát átvette, nem nézte meg, azonnal a két karja közé húzta. Annyit mondott, hogy menjek be Horváth Évához. Ezt követően ő a pénzzel együtt Lelovics irodájában maradt.

Ha jól tudom a Mozgólépcső Javító és Szolgáltató Kft. igazgatója volt. Itt jegyzem meg, hogy a Mozgólépcső Javító és Szolgáltató Kft. a BKV kis műszaki eseményei kapcsán elvégezte a javítást. Lényegében a BKV kiszervezte a javítási munkálatok elvégzését egy BKV által létrehozott Kft. keretében. Aba Botond idejére tehető a vállalati kiszervezés, és így tudták csökkenteni a BKV létszámát és költségét. De ez természetesen csak papíron létező változás, hiszen a bér ugyanaz és a létszám se változik a BKV-nál.

Ügyész: Mit tud elmondani Nemcsics Róbert munkaviszonyáról?

Gyan: Eszembe jutott a bece neve, hogy „füles”. Őt is örököltem Antal Attila idejéből. Én úgy tudom, hogy fix. megbízási szerződése, amit úgy emlékszem tőle tudok. Az első komoly beszélgetésem Balatonfenyvesen volt vele, egy előadás sorozat szünetében. Ő az ELEKTRA projektben vett részt, 8-30 milliárd Ft volt a költségvetése ennek a programnak. Tóth Norbert stábjához tartozott és egy 30 fős informatikai csoport tartozott hozzá. A BKV – nál Aba Botond óta ki van szervezve az informatika. Így a top négyben benne van ez a kiszervezés. A BKV –nak az informatikai igényeit egy külsős cég végzi el, a levelező programtól a vonal irányító szoftverig, minden ami informatika az ki van szervezve. ez az IQSYS-hez volt kiszervezve az én időmben. Nemcsics úr 30 fős stábjá igazolta le az informatikai szolgáltatásokat.

Ügyész: Jól működtette az IQSYS a BKV informatikai rendszerét?

Gyan: Nem tudom megítélni. Nemcsics idejében 100-200 millió Ft. –al csökkentették a kiadást az informatikai területen. Nekem az az érzésem, hogy talán többel is lehetett volna csökkenteni a kiadást. Nemcsics volt a „Hoteles”, nagyon sok időt töltött munkaideje alatt különböző hotelekben. Nekem kellett volna Nemcsics helyett egy olyan ember, aki vitte volna az ELEKTRÁT és más programokat, amit Nemcsics nem csinálta hatékonyan, és én ezt meguntam és ezért küldtem el végül a cégtől.

Ehhez kapcsolódva megjegyzem az alábbiakat.

Nemcsics az ELEKTRÁN kívül más informatikai feladatai is volt a BKV informatikát ebben az időben az IQSYS látta el, ennek a szerződésnek a teljesülését felügyelte Nemcsics Róbert. Ezt az inf szerződést 2008. elején mondta fel a BKV. A szolgáltatási szerződést egy pontjára hivatkozva, ami szerint következmény nélkül lehet felmondani abban az esetben, ha a szállító vállalat felszámolásra kerül.

Én 1986-tól a MATÁV-nál dolgoztam és a volt kollegáimtól tudom, hogyan került felmondásra a szerződés (MATÁV szemszögéből). Az IQSYS több alvállalkozási szerződése van, ezek közül az egyik esetében neki szállított egy szolgáltatást egy külső vállalkozó (egy kis BT.), aminek az ellenértékét az IQSYS a fizetési határidőig nem teljesítette. Ezt követően a külső vállalkozó felszólító leveleket küldött az IQSYS-nek, melyek nem érkeztek meg a céghez. A megfelelő idő elteltével a cég elindította a felszámolási eljárást. Erről az IQ SYS vezetői a Cégközlönyből értesültek. Az IQSYS másnap teljesítette a tartozást. A BKV a közlöny megjelenés napján aznapi dátummal mondta fel a szerződését következmények nélkül. Ezt követően, amikor megbízott vezérigazgató lettem keresett engem Papp István Magyar Telecom vezérigazgató helyettes és érdeklődött, hogy lehet e jogilag folytatni a korábbi szerződést. Én Nemcsics Róberthez küldtem, majd ezzel kapcsolatban megbeszélést hívott össze Tótfalusi elnök úr a szobájára. A megbeszélésen részt vett Futó Sándor, Nemcsics Róbert és én is. Az eredménye az lett ennek a megbeszélésének, hogy közbeszerzést írt ki a BKV az informatikai tevékenység ellátására, aminek a nyertese lett a Synergon.

Az első megbízatásom 30 napra szólt. Amikor ez lejárt, akkor a 2008. március havi IG ülésen a megbízásomat meghosszabbították további 30 nappal, de ekkor már tudtunk, hogy többször nem hosszabbíthatnak 30 nappal, ezért a Fővárosi Önkormányzat Gazdasági Bizottsága úgy döntött, hogy a vezérigazgatói pozíció betöltésére nemzetközi pályázatot írnak ki, és a pályázat lezárásáig, 2008. szeptember 01-ig engem bíznak meg határozott időre a vezérigazgatói teendők ellátásával.

Kérdésre elmondom, hogy az Igazgatóság aznap bízott meg a vezérigazgatói feladatok ellátásával, amikor erről határozatot hozott. Én nem emlékszem pontosan az igazgatósági ülés dátumára, de ha erről a 2008. február 19-én döntött az IG, akkor ez volt az a nap.

Elmondom, hogy a megbízott vezérigazgatóságom első hetében a szignálásokkal és a BKV-n belüli számomra még nem ismert területek megismerésével foglalkoztam. Műszaki vezérigazgató helyettesként elég nagy területre volt rálátásom, de a gazdasági, személyügyi, közlekedési és kommunikációs területet nem ismertem. Elmondom, hogy az első bemutatkozó beszélgetésem, amelyre emlékszem Tóthfalusi György irodájában zajlott. Elmondom, hogy én ekkor voltam először ebben az irodában. Elmondom, hogy ezen a megbeszélésen Tóthfalusi György, Horváth Iván és én voltunk jelen. Ezen a megbeszélésen az elnök úr hatalmas körmondatokat mondott, amelyekben elmondta, hogy ő a vállalat segítségére lesz, és aktívabban részt kíván venni a vállalat irányításában. Elmondom, hogy addig többnyire havonta egy napot dolgozott a BKV-nál. Tóthfalusi ekkor már érdeklődött, hogy megkaphatja-e a különböző beszerzések listáját, különösen az autóbussz beszerzések után érdeklődött. Elmondom, hogy Horváth Iván passzív szereplőként, atyáskodó stílusban beszélt mindkettőnkkel. Elmondom, hogy Horváth Ivánt nem én hívtam erre a beszélgetésre. Engem Tóthfalusi leíratott az irodájába, ahol már ott volt Horváth Iván. Tóthfalusi nem mondta Horváth Ivánnak, hogy menjen ki amíg velem tárgyal. Azt nekem nem mondták meg, hogy milyen minőségben van jelen Horváth Iván ezen a találkozón. Elmondom, hogy Horváth Ivánt ekkor már jól ismertem vele többször találkoztam Hagyó Miklós irodájában illetve a BKV-nál, Antal Attila irodájában illetve titkárságán. Elmondom, hogy erre a találkozóra 2008. február utolsó hetének szerdáján vagy csütörtökén került sor.

Elmondom, hogy az ezt követő hét szombatján telefonon felhívott Hagyó Miklós, hogy délre menjek ki hozzá Gödöllőre. Elmondom, hogy vezérigazgatói megbízásom óta ez volt az első alkalom, hogy Hagyó Miklóssal telefonon vagy személyesen beszéltem. Én nem tartottam furcsának Hagyó Miklós ezen kérését, mert bár vidékre szerettünk volna utazni a családommal, de nem tudtam kibújni a találkozó alól. Elmondom, hogy a BKV vezetőinek mindig rendelkezésre kell állnia. Elmondom, hogy én láttam azt, hogy amikor vasárnaponként dolgoztunk, akkor Antal Attilát még ekkor is mindenholon hívogatták.

Feltétlenül szeretném megjegyezni, hogy abban az időszakban nagy volt a bizonytalanság és mindenki elkezdett mozgolódni, helyezkedni.

Elmondom, hogy Hagyó Miklós utasítására 2008. március elején egy szombati napon délben megjelentem a Hagyó által megadott címen. Ennek körülményeiről a korábbi vallomásomban részletesen nyilatkoztam.

Hagyó Miklós barátnőjének, Krisztinának a lakásán amikor megjelentem, akkor Hagyó bemutatott a barátnőjének aki éppen főzött, majd Hagyó leültetett az asztalhoz. Egy rövid, fellengzős mondatot mondott nekem, arról, hogy én lettem a BKV vezetője. Ezt követően azt fejtegette, hogy Antal Attila milyen hülye volt, melyet nem fejtett ki részletesen, de

érdeklődött, hogy mi van a buszbeszerzés és az AAM botrányos ügye körül. Érdeklődött az általunk készítendő szakmai anyag iránt, az volt az érzésem, mintha attól tartana, hogy ezek, az igazgatóság elé került botrányos ügyek esetleg rá nézve is hátrányosak lehetnek. Hagyó Miklós azt mondta, hogy nem tudja, hogy meddig töltöm be ezt a pozíciót, ő mindent meg fog tenni azért, hogy a továbbiakban is én legyek a vezérigazgató, és az a kérése, hogy én minden év végéig adjak át 15 millió forintot az ő részére. Én megkérdeztem tőle, hogy miért kell nekem ezt a pénzt átadnom, melyre Hagyó azt mondta, hogy ennek két oka van. Az egyik, hogy számos olyan munkatársa van, akinek nincs bejelentett állása, akiket finanszírozni kell, a másik oka az volt, hogy van Csepelen egy idősek otthona, és annak szed össze támogatást. Ekkor én értetlenkedtem, hogy hogyan szedjen össze ezt a pénzt, mert meglepődtem a kérésén. Hagyó Miklós határozottan azt mondta, hogy ha nem adom át neki ezt az összeget, akkor ellehetetlenítenek a CC Soft 2007. év végi teljesítési igazolásának aláírása miatt. Hagyó Miklós emlékeztetett az első beszélgetésünkre, amikor azt mondta nekem, hogy aki nem engedelmeskedik neki és nem áll be a sorba, annak elvágják a torkát. Ezt követően nem volt több kérdésem, elköszöntem, és szó szerint kiszédültem a lakásból.

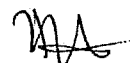
Kérdésre elmondom, hogy Hagyó Miklós nem adott semmilyen tippet arra, hogy ezt a pénzt én honnan tudom összeszedni. Elmondom, hogy az akkori fizetésén havi bruttó 1,5 millió forint volt.

Kérdésre elmondom, a megbízásom 30 napra szólt, de Hagyó azt mondta, hogy ezt meg fogják hosszabbítani. Én ezen beszélgetést követően azt szerettem volna, hogy 30 nap után más legyen a vezérigazgató, hogy ne kelljen összeszednem és átadnom neki ezt a pénzt, de később 2009-ben, amikor már nem én voltam a vezérigazgató akkor is ki kellett fizetnem neki ezt a pénzt, mert utaltak rá, hogy a CC Soft szerződésének elengedése miatt ellehetetlenítenek.

Elmondom, hogy én azért éreztem azt, hogy Hagyó Miklós ezen kérését teljesítenem kell, mert Hagyó Miklós a legelső találkozásunk alkalmával, amikor azt mondta, hogy aki nem áll be a sorba, annak el kell vágni a torkát, akkor tett olyan mozdulatot, amitől én komolyan féltem. Később a találkozásaink során, amikor ezekre utalt, akkor Hagyó erősítette bennem ezt a félelmet, ennek adott egy fizikai hatást is azzal, hogy látszólag barátilag erősen megszorongatta a nyakamat és így sétálgatott velem a folyosón. Elmondom, hogy Hagyó Miklós engem „Zsoltikámnak” hívott. Én megkértem, hogy ne így szólítson, ennek ellenére, következetesen, lekicsinylő módon így hívott. Elmondom, hogy bennem félelmet indukált az, hogy az esetek 80%-ában nem beszélt, hanem üvöltött. Hagyótól való félelmemet nem oszlatta el Hatvani-Szabó János sem, mert neki panaszkodtam erről. Hatvani nekem azt mondta, hogy Hagyó egy rendkívül veszélyes ember. Később, amikor Hagyó és Kocsis viszonya megromlott, akkor Hatvani azt mondta nekem, hogy Hagyó nagy gazember nagy hatalma van.

Engem megtört az, hogy egyrészt egzisztenciálisan is tönkre tehet Hagyó az aláírt CC Soft teljesítés miatt, míg másrészt komoly félelmet éreztem az iránt, hogy bármikor megölhetnek, ez a félelmem a mai napig fennáll.

Kérdésre elmondom, hogy Hagyó Miklós 15 milliós kéréséről én senkinek nem beszéltem.

Elmondom, hogy amikor még Antal Attila volt a vezérigazgató, akkor egy idő után engem kért meg arra, hogy én menjek be Mihály Józsefhez a Hagyó kabinetbe a beruházásokat egyeztetni. Ilyen egyeztetések alkalmával többször találkoztam más közművállalatok vezetőjével, akik szintén egyeztetésen jártak. Ilyen vezető volt a vízművek, Főtáv vezérigazgatója, Kovács Lajos.

Egy alkalommal találkoztam Horváth Évával és Hagyóval Óbudán a Symbolban, ahova kihívtak. Ezen találkozó alkalmával olyan iratokat, jelentéseket olvastattak el velem, amelyből arra lehetett következtetni, hogy ők az NBH-tól vagy nyomozó szervektől származó információkkal rendelkeznek Kocsissal szemben. Én nem értettem, hogy miért mutatják nekem ezeket az iratokat, én nem voltam rá kíváncsi, szerintem az volt az értelme, hogy a félelmet fenntartsák bennem.

A kihallgatásról [redacted] r. hadnagy 16 órakor távozott.

Elmondom, hogy miután Hagyó Miklós megfenyegetett elkezdtem gondolkodni azon, hogy hogyan tudom megoldani ezt a helyzetet. Gondolkodtam azon is, hogy kilépek a BKV-tól, de úgy gondoltam, hogy a CC Soft teljesítés elengedése miatt ügyis utánam nyúltak volna, ezért elkezdtem gondolkodni, hogy honnan szedem össze a pénzt.

2008. nyár elején elment a BKV-tól Nemcsics Róbert az akkori informatikai igazgató. Nemcsics Róbert után Kiss Attila lett az informatikai vezető. Korábban Nemcsics Róbert tárgyalta le a Synergon Nyrt-vel a 300 millió forintos licenc vásárlási szerződés részleteit. 2008. májusában, vagy áprilisában valamelyik BKV-s informatikus megállított a folyósón és bemutatta nekem Srágli Attilát a Synergon egyik vezetőjét. Srágli úr elmondta nekem, hogy eddig Nemcsiccsel tartották a kapcsolatot, de a főnöke, Lazarovics Márk szeretne velem megismerkedni. Lazarovics Márk ezt követően egy megbeszélés időpontban bejött a BKV-hoz az én irodámba. Ezen találkozóra a 300 milliós szerződés aláírása után került sor, valamikor 2008. nyarán.

Lazarovics Márk az irodámban elmondta, hogy a 300 millió forintos összegű szerződéssel kapcsolatban ő korábban Nemcsics Róberttel letárgyalta, hogy 10%-ot fog fizetni üzletszerzési jutalékként Nemcsicsnek. Lazarovics nekem azt mondta, hogy mivel Nemcsics már elment a BKV-tól, ezért ezt az összeget már nem akarják neki kifizetni, és felajánlotta, hogy ezt a 10 %-ot nekem két részletben kifizeti. Lazarovics nekem azt mondta, hogy ez egy több éves szerződés és évenként fogja kifizetni a BKV és így a pénzügyi teljesítések után két részletben szeretné átadni ezt a pénzt. Lazarovics azt mondta, hogy ez egy központi közbeszerzéses szerződés, ők a központi közbeszerzési pályázaton elért áron szállítják a szoftvert, így nem kellett versenyeztetni. Nekem a szerződés előkészítéséről nem kellett tudnom, mert ezt Nemcsics intézte. Elmondom, hogy ezen találkozó során Lazarovics említette nekem, hogy ő jó, közvetlen viszonyban van Hagyó Miklóssal. Elmondom, hogy ezt azért említette, mert szerette volna a bizalmat megalapozni azzal, hogy neki jó ismerősei vannak.

Elmondom, hogy a szerződést én azért írtam alá, mert benne volt az aláíró tömbben, és a szükséges előkészítő aláírások rajta voltak. Elmondom, hogy emlékezetem szerint Nemcsics Róbert szaladgált a szerződéssel, azaz sürgette az aláírását. Azt hiszem azt mondta, hogy már Antal úrral szerette volna aláíratni, de a betegsége miatt erre nem került sor.

Kérdésre elmondom, hogy úgy gondolom, hogy ha Nemcsics Róbert nem megy el a BKV-tól, akkor én nem szerzek tudomást erről az összegről.

Kérdésre elmondom, hogy azt nem tudom megmondani, hogy miből fizettem volna ki ezt az összeget Hagyónak, ha nem szerzek tudomást erről a pénzről. Amikor nekem Lazarovics Márk felajánlotta a 15 millió forint átadását, akkor én nem mondtam neki semmit, kellemetlenül éreztem magam, talán merev voltam és fa arccal lezártam a beszélgetést. Elmondom, hogy a BKV-nál ekkor már több olyan hangfelvételt hallottam, amelyet titokban készítették, így nem tudtam eldönteni, hogy ez provokáció vagy nem, így megpróbáltam semlegesen lezárni a beszélgetést.

Ezen beszélgetés után én sokáig gondolkodtam, kb. egy hétig, majd megkértem a titkárnőmet, hogy Lazarovics Márkkal beszéljen meg egy találkozót a parlament környékére. Ezen egy hét alatt érdeklődtem a szerződés után, megtudtam, hogy nem kellett közbeszereztetni, a szerződéssel minden rendben volt.

Találkoztam a megbeszélthelyen Lazarovics Márkkal egy kávézóban és ott elmondtam neki, hogy elfogadom a felajánlását, de én nem akarok pénzhez jutni, hanem ezt a pénzt Hagyó Miklósnak kellene átadnia. Lazarovics mosolygott egyet és azt mondta, hogy neki is kell teljesítenie Hagyó felé. Én azt mondtam Lazarovicsnak, hogy adja át Hagyónak ezt a pénzt. Lazarovics először ez elől elzárkózott, majd később én rábeszéltem, és elvállalta, hogy átadja Hagyónak ezt a pénzt.

Kérdésre elmondom, hogy Lazarovics Márk nekem nem mondta meg, hogy neki mennyit kellett átadnia Hagyónak.

Elmondom, hogy később Lelovics Ottó szólt nekem, hogy Hagyót kísérjem el a Szent István túra egyik napjára, amelynek Hévízen volt a vége. Ezen a napon Hagyó megkért arra, hogy menjek be vele a tóba úszni. A tó közepén azt mondta nekem, hogy megkapta a 15 millió forintot. Elmondom, hogy Hagyó ekkor is szűkszávú volt, sokat nem beszélgettünk. Arra emlékszem, hogy azt mondta nekem, hogy hallgassak Andó Sándorra.

Elmondom, hogy Andó Sándor a BKV felügyelő bizottságának a tagja, akit alig ismertem, és nem tudtam eldönteni, hogy Hagyó miért mondta ezt nekem.

2009. tavaszán ismét keresett engem Lazarovics Márk. Ha jól emlékszem, ekkor az irodámban találkoztunk. Ezen találkozó alkalmával utaltunk rá virágnyelven, hogy kellene beszélünk egymással.

Kérdésre elmondom, hogy én 2009-ben már nem voltam vezérigazgató, de Lazarovics Márkot olyan embernek ismertem meg, aki szerette fenntartani a jóviszonyt az emberekkel, és folyamatosan karban szeretne tartani a kapcsolatait, és ehhez sem időt, sem energiát sem pénzt nem spórolt.

Elmondom, hogy a titkárnőm, Gábor Zsoltné a számítógépén vezette a határidő naplót, amelyből visszakereshető, hogy mikor, hol és kivel találkoztam.

Elmondom, hogy a titkárnőm megbeszélthelyen egy időpontot az V. kerület egyik kávézójába, ahol találkoztam ismét Lazarovics Márkkal. Ekkor Márk elmondta, hogy a tavalyi pénzt nem ő adta át Hagyónak, hanem valakin keresztül eljuttatta.

Én ezen hitetlenkedtem, és nem értettem, hogy miért bízhatta a pénzt másra. Lazarovics bizonygatta, hogy megbízható úton juttatta el a pénzt. Én attól tartottam, hogy több közvetítőn keresztül nem jut el a pénzt Hagyóhoz, és akkor én még nagyobb bajba fogok kerülni. Annak ellenére gondoltam ezt, hogy korábban Hagyó Úr visszaigazolta, hogy megkapta az előző teljesítésemet. Ezért a beszélgetés végén abban maradtunk, hogy Lazarovics elhozza nekem készpénzben a 15 millió forintot és átadja nekem.

Emlékezetem szerint egy-két hét múlva újabb találkozót beszélünk meg. Ezen időszak alatt én az egyik fővárosi project megbeszélése alkalmával beszéltem Hagyó Miklóssal és mondtam neki, hogy szeretném teljesíteni a 2009-es feladatomat és behozni a pénzt. Hagyó azt mondta, hogy egyeztessenek időpontot a lányokkal, hogy mikor jöhetnek.

A megbeszélte időpontban találkoztam Lazarovics Márkkal, aki a kávézóban mondta nekem, hogy egy jelöletlen fehér színű nylon táskát hozott benne egy Nokia dobozban a pénzzel. Lazarovics az asztalnál ült én leültem vele szemben. A beszélgetés során mondta nekem, hogy a pénz lent van az asztal alatt egy dobozban. Lazarovics a szerződés hosszabbításával kapcsolatban érdeklődött, de én az illetékes vezetőhöz irányítottam a továbbiakban. Ezt követően a Kocsis-Hagyó vitáról kérdezte a véleményemet. Nem sokkal később elindultunk. Lazarovics Márk a kávézó közelében az utcán parkolt a világos színű A8 típusú Audijával. Az utcán parkoló autóra beszálltam és ott átadta nekem a nylon táskát amiben pénzt tartalmazó doboz volt.

Elmondom, hogy erre a találkozóra én a szolgálati autómmal érkeztem, melyet a BKV-s sofőr, József vezetett, akinek a vezetéknevére nem emlékszem. Amikor kiszálltam Lazarovics kocsijából addigra Józsi odaállt az A/8-as mellé én a kezemben egy nylon táskával beszálltam az autóra. Elmondom, hogy Józsi biztosan látta, hogy a kezemben egy nylon táskával ültem be az autóra. Amikor beszálltam az autóra akkor mondtam Józsinak, hogy a Városházára megyünk. Lazarovics Márk kb. a Madách térig jött utánunk az autójával. A Renault Kangoo típusú szolgálati autóval behajtottunk a Városháza udvarára, ott leparkoltunk. Én a kezemben a nylon táskával kiszálltam az autóból és felmentem a Horváth Éva szobájába. Horváth Éva elment szólni Hagyó Miklósnak, aki nem sokkal később bejött a szobába és mondta nekem, hogy menjek át Lelovics szobájába, akit kiküldött a szobájából. Lelovics szobájában egy kis kerek asztal volt, ahova leültünk. Egymástól kb. kevesebb mint egy méterre ültünk. Én átadtam Hagyó Miklósnak a Nokia dobozt tartalmazó nylon táskát. Hagyó belenézett a dobozba, úgy, hogy én is láttam a pénzt, visszazárta a tetejét, magához húzta a dobozt, majd általánosságokat kérdezett és kiment a szobából.

Nyomozó: A korábbi vallomásában úgy nyilatkozott, hogy a Nokia dobozt tartalmazó nylon táskát Ön Lazarovics Márktól a Városháza parkolójában vette át, illetve a pénzt tartalmazó Nokia dobozt úgy adta át Hagyó Miklósnak, hogy Hagyó nem nézett bele a dobozba. Kérem nyilatkozzon azzal kapcsolatban, hogy melyik vallomását tartja fenn és mi lehet a két vallomása közötti ellentmondás oka?

Gyan: A mai vallomásomat tartom fenn, és e tekintetben a korábban tett vallomásomat módosítani kívánom. Elmondom, hogy azóta már naponta többször átgondoltam a történeteket és ezért biztosan és szilárdan tudom azt állítani, hogy ez így történt. Elmondom, hogy biztos vagyok abban, hogy a pénzt a Lazarovics Márk kocsijában vettem át. Abban is biztos vagyok, hogy Lelovics szobájában Hagyó kinyitotta a Nokiás dobozt.

Elmondom, hogy korábbi vallomásom alkalmával valószínűleg azért emlékeztem arra, hogy Lazarovics Márk elkísért engem a Városházára az A8-as Audijával, mert életemben két személlyel találkoztam, aki A8-assal közlekedett, az egyik Lazarovics Márk a másik Kocsis István volt. Elmondom, hogy Kocsis István kinevezését követően a saját A8-as Audijával közlekedett, de egy ideig a Városházára a saját rendszámú autójával nem tudott behajtani ezért ekkor valaki mindig elment előtte autóval és csak azt követően tudott bemenni. A Kocsis úr történetével kevertem össze korábban.

Itt jegyzem meg, hogy az nagyon előttem van, hogy Hagyó úr belenéz a Nokiás dobozba és magához szorítja azt. Nem olvasta meg, nem számolta meg, de volt egy ilyen mozdulata, hogy megemeli a doboz tetejét és én láttam, hogy pénz van benne. Még egyszer azt állítom, hogy Hagyó úr megnézte előttem a pénzt.

Nyomozó: 2010. február 24-i vallomásában azt állította, hogy a Synergon szerződést Hagyó úr utasítására kötötte meg, most azt állítja, hogy az aláírandó sok szerződés között volt és nem volt ezzel kapcsolatban nyomás gyakorlás, mely vallomását tartja fenn?

Gyan.:

A mai vallomásomat tartom fent, mert most sokkal részletesebben beszéltünk az ügyről, ezért jobban emlékszem rá.

Korábban tett vallomásomat annyiban is pontosítani szeretném, hogy a 2010. február 24-i vallomásomban a Synergon név és a Hagyó úrral való sétálás miatt tettem azt a vallomást, hogy Hagyó utasítására kötöttem meg a Synergonos szerződést, mert volt egy olyan eset, hogy az egyik Hagyó úrral történt nyakszorító beszélgetés során az IT Outsourcing szerződéssel kapcsolatban azt kérdezte Hagyó Miklós tőlem, hogy a versenyben állva maradt Synergon mellett lévő Unisyst hogyan lehet kizárni a versenyből és ezáltal a Synergont helyzetbe hozni. Én erre akkor kitérő választ adtam.

Kérdésére elmondom, hogy sokszor előfordult, hogy Hagyóval Lelovics vagy Horvát Éva szobájában kellett találkoznom, így összekeverem, hogy ki mikor ment ki a szobából, ezért történt meg, hogy korábbi vallomásomban azt mondtam, hogy Hagyó úr bent maradt a Lelovics Ottó szobájában.

Kérdésére elmondom, hogy Horváth Éva a Hagyó munkatársa volt. Emlékszem egy esetre, amikor 2009. nyarán, mielőtt elment az erdélyi túrára Hagyó Miklós akkor Horváth Éva szobájában előttem arról beszéltek a Kocsis és Hagyó háború kapcsán azt mondták, hogy megint én leszek a vezérigazgató ne adjam fel.

Én bekeményítettem, mert engem hitegettek már megint. Én ekkor azt mondtam, hogy ebből elegendem van, én eddig teljesítettem minden kérésüket, minden évben hoztam nektek a pénzt. Hagyó meg akart nyugtatni és azt mondta, hogy ha visszajön Erdélyből akkor megváltozik a helyzet.